

«Ο πολιτισμός είναι πλούτος και παράγει πλούτο!»

-Ο ιδρυτής και πρόεδρος του Μανιατάκειου μιλά για το Ίδρυμα, τη Μεσσηνία, τον πολιτισμό και την ανάπτυξη

Με την ευκαιρία ολοκλήρωσης του 1ου Διεθνούς Συνεδρίου «Η Οικονομική Αξία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς: Οικονομικά Οφέλη, Κοινωνικές Ευκαιρίες και Προκλήσεις της Πολιτιστικής Κληρονομιάς για Βιώσιμη Ανάπτυξη», το οποίο διοργάνωσαν το Μανιατάκειο Ίδρυμα και το Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών, στα μέσα περίπου του Μαΐου, συναντήσαμε τον Δημήτρη Μανιατάκη και μάθαμε για τις δράσεις και τα μελλοντικά σχέδια για το Ίδρυμα και τη Μεσσηνία.

Απλός, πρόσχαρος και φιλικός, μας υποδέχτηκε στα φιλόξενα γραφεία του Ιδρύματος. Άλλωστε, μια συζήτηση μαζί του είναι πάντα πολύτιμη εμπειρία:

Ύστερα από 8 χρόνια συστηματικής λειτουργίας έχετε κάνει έναν απολογισμό του έργου του Ιδρύματος;

Όταν ξεκινήσαμε το Ίδρυμα, ξέραμε ότι το έργο μας θα επικεντρωνόταν στη συστηματική ανάδειξη της ιστορικής και πολιτιστικής παρουσίας της Κορώνης στη διαχρονική πορεία του Ελληνισμού και στον εντοπισμό, την ανάδειξη και τη διεθνοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων περιοχών της Περιφέρειας Πελοποννήσου μέσα από τρεις πυλώνες δράσεων: πολιτιστικές, αναπτυξιακές και κοινωνικές.

Η παρατεταμένη, όμως, οικονομική και κοινωνική κρίση και η πολυπλοκότητα των σύγχρονων προκλήσεων οδήγησαν στην αναζήτηση μιας αλληλέγγυας κοινωνίας.

Εκ των πραγμάτων τα ιδιωτικά μη κερδοσκοπικά ιδρύματα έπρεπε να επαναπροσδιορίσουν το ρόλο τους και από φορείς επωφελούς για το κοινωνικό σύνολο πρωτοβουλίας του ιδιωτικού τομέα να εξελιχθούν σε πολύπλευρους μοχλούς πολυποικίλης ανάπτυξης, έρευνας και καινοτομίας, διάσωσης της ιστορικής μνήμης, εκπαίδευσης, αλλά και απασχόλησης.

Να επισημάνω ότι από τη σύστασή του το Μανιατάκειο Ίδρυμα δεν πήρε καμία κρατική επιχορήγηση για τη λειτουργία του.

Αυτή η κατάσταση που περιγράφετε θα μπορούσε να οδηγήσει κάποιον να σκεφτεί ότι τα κοινωφελή ιδρύματα έχουν αναλάβει μέρος της «δουλειάς» αλλά και της ευθύνης της Πολιτείας;

Όχι, τα ιδρύματα ούτε μπορούν ούτε και πρέπει να υποκαταστήσουν το κράτος. Ο ρόλος τους είναι να διευρύνουν την αποστολή τους και να λειτουργήσουν ως πολλαπλασιαστές δυνάμεων, υποστηρίζοντας δομές και λειτουργίες που πλέον έχουν χάσει τους πόρους που τους είναι απαραίτητοι.

Αυτό κάναμε, για παράδειγμα, στην περίπτωση του Κάστρου της

Κορώνης, όταν χρηματοδοτήσαμε την υποβρύχια αρχαιολογική έρευνα που διεξήγαγε η Εφορεία Ενόλιων Αρχαιοτήτων του υπουργείου Πολιτισμού στο θαλάσσιο χώρο, στο πλαίσιο του έργου «Προστασία παράκτιας ζώνης και στερέωση βραχωδών πρανών του Κάστρου Κορώνης, Δήμου Πύλου-Νέστορος». Ακολούθησε η ένταξή της στη μελέτη για την αποκατάσταση του Κάστρου της Κορώνης, η οποία με τη σειρά της εντάχθηκε στο ΕΣΠΑ και σήμερα που μιλάμε σχεδόν ολοκληρώνονται οι εργασίες αποκατάστασης.

Έτσι, με συντεταγμένες δράσεις του υπουργείου Πολιτισμού, του Δήμου Πύλου-Νέστορος και του Μανιατάκειου Ιδρύματος δίνεται άμεση και οριστική λύση στην αποκατάσταση του Κάστρου, ενός ξεχωριστού αρχαιολογικού χώρου, που δίνει ταυτότητα στην περιοχή και ταυτόχρονα συνδράμει ουσιαστικά στην προοπτική ανάπτυξής της.

Πρόσφατα διοργανώσατε σε συνεργασία με το Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών ένα σπουδαίο διεθνές συνέδριο. Όμως, δεν είναι η πρώτη φορά που το Ίδρυμα συνδέει την πολιτιστική κληρονομιά με την οικονομική ανάπτυξη. Μιλήστε μας γι' αυτό.

Κατ' αρχάς, θέλω να επισημάνω ότι πιστεύουμε ότι η πολιτιστική κληρονομιά μπορεί να οδηγήσει σε βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και υπάρχουν πολλά διεθνή παραδείγματα που το αποδεικνύουν. Ο πολιτισμός, το πολιτιστικό κεφάλαιο, αλλά και η κουλτούρα κάθε περιοχής, συνθέτουν μια μοναδική ταυτότητα, με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η συνετή αξιοποίησή τους με σκοπό τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Η ευημερία στον 21ο αιώνα θα βασίζεται στη δημιουργία και τη διατήρηση νέων μοντέλων ποιότητας ζωής για όλους. Η μείζων πρόκληση θα προκύψει για τις τοπικές επαρχιακές και περιφε-

